

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Extrema desperantium dementia cauenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

men, in vino, jactare, & tanquam rem bene gestam, glorianter prædicare non veritus sit: homo indoctus, superbia inflatus, & omnis commonitionis impatiens. Nimirum hæc Dei esse judicia, aiebant, ut, qui toti ciuitati fuerit scandalum, idem etiam toti ciuitati fieret exemplum; atque ab huius exitio sapere discerent, qui, si ab Ecclesia, pecunias, & pingues census accipiant; si omnibus se anteferant; si fulgeant in tunicis, si sint in poculis fortes, nomini se suo, officioque satisfacere arbitrantur; plusque sibi licere existimant, quam qui vel in aulis profanissimorum Principum, aut in castris audacissimorum militum vitam agitant, sine lege, sine mente. Denique aquis, dicebant, merito diluendum fuisse guttur, per quod prius tot vini dolia fluxissent. Tali lesso exequiæ fuerunt illius cohonestata, qui mendosissimis moribus infamis lethi coronidem adjecit. Ita qui omnia sacra rident, in interitu & ipsi ridentur: ut ne tum quidem etiam, cum flere deberent, sine risu sint, sed alieno.

Hi sunt, qui, ut desperatè viuunt, ita & desperatè moriuntur. Nempe quia eundem mortis magistrum admittunt, quem vitæ habuerunt. Utinam Chryostomum audirent, cuius hæc sunt: *Aduersus desperantes ait Dominus: An non surget, qui cecidit? an qui auertit, non conuertetur? Et rursus: Nolo mortem peccatoris, sed ut conuertatur, & uiuat. Et: Hodie si vocem eius audieritis, &c. Et quòd letitia sit in calis, cum peccator poenitentiam agit. Multaq; huiusmodi & documenta, & exempla in Scriptura inueniuntur. Ne autem religionis nomine perdamur, illud Pauli dicendum iterum atque tenendum est: Ne nimio dolore, inquit, absorbeamur.* Diaboli enim artificio, dolor pro peccatis debitus, fit dolor nimius & immoderatus, non iam ad poenitentiam ducens, sed trahens ad desperationem, quæ est vltimum omnium scelerum complementum.

Quantus enim furor est, ne moriari, mori?

Et morte quidem duplici vnus mortis redimere timorem? *Anima præstantis prorsus, ait Antiochus, ac generosa peculiaris conditio ea est, ut quantacumq; tandem inuident, calamitatum procelle, nullo unquam pacto sinat a se auelli spei solidæ anchoram. Ob hoc enim hominis vita τρεπτήριον dicitur; tentationum, seu Piratarum domicilium. At nos, ne sic quidem à Domino deficiamus, quousque tentatorem jubeat*

semo-

X.

S. Chrysostr.
hom. 87. in
Matth.

semotiùs à nobis secedere, & per intolerantiam atque immobilem animi rigorem, vita resituamur tranquilliori. Quod enim peccati genus usquam inueniatur atrocius desperatione? Iudas ille Domini proditor, quàm pusilli erat & abiecti animi? quàm rudis & expers conflictus tentationum? Ob hoc enim spem omnem à se cum abjecisset, insiliente in eum inimico, funiculo sibi profocauit gulam. At Petrus, solida illa petra, non in peccatum impigit? nec mediocre? Verùm is, tanquam, qui tales conflictus doctrina experientia didicisset, ob maleloquam negationem, spem neuiquam abiecit: sed lachrymas adhibuit pacariis, apud Dominum, & conciliatrices. Huius igitur imitatione, ad aquas lachrymarum confugiamus, non insiliamus in Barathrum desperationis.

XI.

Quanquam mihi nunc non est animus, vel Caius, vel Caius agitare, aut de erigendis illis in spem, disputare. Illud ostendo, hominum peruersa ingenia, aquas in utilitatem maximam à mundi Conditore datas, in suam ipsorum perniciem conuertere, & se ipsos aquis pletere; cur ergo indignantur, si id erga illos faciat DEVS, qui illos plectendi jus habet, ac potestatem? Illi id, cum scelere faciunt, DEVS cum laude. Cleomenes Methymnæorum tyrannus lenas, in saccis ligatas, submergi curabat, & laudabatur. Tot lenas, & lenones, & lenocinantes alit terra, & non plectat aqua, iudice DEO? à quo parata sunt derisoribus iudicia. Augustus Cæsar pædagogum ministròsque Caij filij, per occasionem valetudinis, mortis que eius, superbè auarè que, in prouincia, grassantes, oneratos graui pondere, ceruicibus, præcipitavit in flumen. Quod factum inter gloriæ illius decora numerabatur. Et hæsitabimus, trutinæque nostra dignum censebimus, si quem, permitte DEO, aquis haustum audiamus? Quis præscribet, ut ignibus potiùs, aut ferro utatur, si quem, per aquas vult ad se euocare? aut in fluuio, non in rogo punire? Siquidem iudicium à Domino egreditur singulorum. Quod si agnoscerent aquis læsi, non essent musca illa insipientiores, impatientioresque, quæ in carnum ollam decidit, & moriens dixit: *Ego tantum bibi, & comedi, & laui, ut hunc satura exitum ferre haud molestè debeam.* Cordati est, id quod necesse est, ferre, & boni consulere.

XII.

Alia fabella est lepida, & ad mores poliendos huic loco admodum

Athenæus
lib. 10.

Prou. 19. 29.
Sueton. in
Aug.

Prou. 29. 26.